

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Utan dem kan vi inte fullkomliggöras

David P. Homer, USA

Områdessjuttio

Äldste
David P. Homer

Under de sista månaderna i livet begrundade profeten Joseph Smith ofta betydelsen av ställföreträdande förrättningar för döda.¹ Ja, han ansåg arbete för våra förfäder så viktigt att han lärde att "deras frälsning är nödvändig och väsentlig för vår frälsning ... De kan inte fullkomliggöras utan oss, inte heller kan vi fullkomliggöras utan våra döda."²

Det är lätt att förstå hur det ställföreträdande arbetet som utförs för våra förfäder gör det möjligt för dem att fullkomnas, eftersom de utan oss inte skulle kunna ta emot de förrättningar som är nödvändiga för deras frälsning. Det som kanske är svårare att förstå är hur "våra döda" kan hjälpa oss bli fullkomliga. Det här skriftstället kan ju vara en allmän lära som gäller allas döda förfäder, men det kan också ha en mer personlig innebörd som uppmuntrar var och en av oss att finna "våra [egna] döda" eftersom den handlingen hjälper oss gå framåt.

Att finna förfäder för in Elias ande i våra liv, vilket förädlar och stärker oss. Det vet jag av egen erfarenhet. Eftersom medlemmar av min släkt har utfört omfattande släktforskning, är det verkligen svårt att hitta förfäder att utföra tempelförrättningar för. Nyligen hjälpte en vän, som är expert på släktforskning, mig att hitta en förfader

som ingen hittat tidigare. Det är svårt att beskriva det jag kände den dagen. När vi förberedde hennes namn för templet blev jag överväldigad. Det kändes som om hon hade väntat mycket länge. Jag kände Andens förädlade inflytande. Liksom för dem som lyssnade till kung Benjamin, verkade mitt hjärta förändras.³ Jag ville bli en bättre människa. Jag ville vara trofast, så att jag en dag skulle få träffa henne och tacka henne för att hon berört mig.

Att finna våra förfäder stärker oss också eftersom vi, när vi studerar deras liv, ser lärdomar som kan tillämpas på våra liv. Vintern 1847 var Russel King Homer bland de kämpande heliga i Winter Quarters som förberedde sig för vandringen med Brigham Young till Utah senare under året. Tre dagar innan gruppen skulle ge sig av kom äldste Heber C. Kimball, medlem i det tolv apostlarnas kворum, fram till Russel och bad honom göra en uppoffring. Russel skulle stanna kvar och ombads också skänka sin vagn, sina oxar och förnödenheter så att andra kunde ge sig av i hans ställe.⁴

Det måste ha varit en utmaning för Russel att se andra ta hans saker och ge sig av. Men i stället för att vägra eller ta illa vid sig av situationen, gick

han helt enkelt vidare och litade på att allt skulle bli till det bästa. Under de påföljande åren hjälpte han tusentals heliga med de slutliga förberedelserna att korsa slätterna till Utah. Slutligen företog han själv 1859 sista delen av färden. Han ledde ett handkärrekompani västerut, där han slog sig ner med sin familj och levde resten av livet.⁵

När livet ger mig besvikelser, eller kräver att jag gör något svårt, minns jag min förfader i fjärde led, Russel King. I stället för att vägra eller bli bitter över de svårigheter som kommer i min väg, kan jag gå vidare som han gjorde och lita på att allt ska bli till det bästa. På ett mycket verkligt sätt kan hans livs upplevelser och lärdomar hjälpa mig förbättra mitt liv.

Det är inte att undra på att profeten Joseph så ofta funderade på den här grundläggande läran. Att finna "våra döda" är avgörande för vår frälsning eftersom det för in Anden i våra hjärtan och ger oss lärdomar som förbättrar våra liv. Läran är livsviktig för oss eftersom "de [inte kan] fullkomliggöras utan oss, inte heller kan vi fullkomliggöras utan våra döda". ■

FOTNOTER

1. L&F 128:1
2. L&F 128:15
3. Se Mosiah 5:2.
4. History of Russel King Homer, av William E. Homer, 2015, s. 61
5. Se Ids.org, Mormon Pioneer Overland Travel

Intervju med missionärer i Umeå gren

Anna Bengtsson, Umeå gren

Umeå gren har efter många års uppehåll äntligen fått systemmissionärer igen. När vi nu har en äldste från USA, en äldste från Frankrike, en syster från USA och en syster från Sverige så passade jag på att intervjua dem.

Vad var det som gjorde att du valde att gå på mission?

Äldste Adams, USA. – Jag har alltid tänkt att jag skulle gå på mission. Pappa var missionär i Argentina, och mina föräldrar har uppmuntrat mig att gå på mission. Så kom den tidpunkt när jag funderade på om jag skulle studera vidare först eller gå på mission först. Biskopen visade mig ett tal av president Hinckley om att man kan be och få ett svar och inte bara gå på mission för att föräldrarna vill det. Jag bad men fick inget svar så jag sökte till en skola och de sa att jag skulle få ett stipendium, och att det var helt okej om jag skulle gå på mission först och studera sen, stipendiet skulle vänta på mig.

Jag bad och frågade min himmelske Fader om det var rätt att jag skulle gå på mission först, och då fick jag ett svar att det var rätt.

Äldste Baquedano, Frankrike. – Det var inte många ungdomar i min församling, och jag var den enda prästadömsbäraren i min familj. Mamma är omvänd till kyrkan men pappa är inte medlem.

När jag var på en ungdomskonferens så kände jag en så stor tacksamhet att jag har kyrkan i mitt

liv, och jag kände att jag ville göra något av den tacksamheten. Jag bad för att få veta vad jag skulle göra och kände att jag skulle gå på mission.

Pappa sa inte så mycket om det först, men sen gav han mig sitt stöd. Han är mer öppen nu mot kyrkan.

Syster Wagner, USA. – Jag hade inte planerat det men fick en känsla av att Gud behövde mig på en mission, och jag vill dela med mig av mitt vittnesbörd med andra.

Syster Eriksson, Kristianstad. – Jag började se att många människor inte har evangeliet i sitt liv och fick en känsla av att Gud ville att jag skulle gå på mission.

Vad kände du när du fick veta att du skulle till Sverige?

Äldste Adams – Jag har förfäder från bland annat Sverige. Jag ville till Europa så jag blev jätteglad.

Äldste Baquedano – Jag blev förvånad. Det är inte så vanligt att man skickas från Frankrike till Sverige, men det kändes helt rätt.

Syster Wagner – Jag trodde jag skulle vara i USA, men det kändes helt rätt med Sverige.

Syster Eriksson – Jag blev väldigt besviken först i tre dagar. Sedan var det stavskonferens och en av de sjuttio sa: Jag känner att det är någon som behöver höra det här. Var du än är kallad att tjäna så är du där du ska vara, och så tittade han rakt på mig.

Attityden gör allt, jag har älskar min mission sen dess.

Från vänster: Syster Wagner, syster Eriksson, äldste Baquedano och äldste Adams intervjuades om sina missioner när de var i Umeå gren.

Var det svårt att lära sig svenska? (Syster Eriksson fick frågan: Var det svårt att lära sig norrländska)

Äldste Adams – Det påminner lite om engelska på vissa ord, jag tyckte inte att det var så svårt.

Äldste Baquedano – Jag är intresserad av språk och har studerat kinesiska i tre år, så svenska känns ganska lätt.

Syster Wagner – Ibland känns det verkligen jättesvårt, och ibland väldigt lätt, men på 9 månader har jag lärt mig svenska. Jag vet att det är tungomålstalands gåva.

Jag kunde ett enda ord på svenska sedan förut och det var smörgåsbord.

Syster Eriksson – Norrländska är inte så svårt, än så länge är det bara en man jag inte förstod alls.

Tycker du att du råkat ut för kulturskillnader?

Äldste Adams – I USA pratar man högre och man pratar gärna med främlingar, men här pratar man inte med någon man inte känner på bussen, alla sitter tysta.

Äldste Baquedano – Nej, det är inte så stor skillnad.

Syster Wagner – Folk är ganska tysta här och pratar inte så mycket med främlingar. De blir förvånade när jag tilltalar dem.

Syster Eriksson – Ni pratar hälften så långsamt i norr mot vad jag är van. Många tycker att jag pratar alldeles för fort så jag har börjat lära mig att prata saktare nu.

Vilken mat som ni fått här tycker ni bäst om?

Äldste Adams – Köttbullar och potatis. Vi äter det i USA också men inte så ofta. Det är så gott.

Äldste Baquedano – Det finns gott bröd och ost här. Prinsesstårta är det godaste jag fått.

Syster Wagner – Svensk pizza. Först blev jag förvånad över hur den smakar men nu älskar jag det.

Marabou choklad är underbart. *Syster Eriksson* – Jag har fått renskav här uppe, det hade jag aldrig ätit förr. Jag har inte sett det i butikerna hemma. Det var gott. ■

Fest i Malmö när Hjälpföreningen firar 175 år

Ulla Osborne och Elisabet Aase, Malmö församling

FOTO LENA STÅNGBERG

Hjälpföreningens presidentskap i Malmö församling: I mitten Elisabet Aase, president; till vänster Ulla Osborne, första rådgivare; till höger Isabelle Rönndahl, andra rådgivare. Systrarna bjöds på en fest för att fira Hjälpföreningens 175-årsdag.

Ett 20-tal förväntansfulla systrar samlades kring ett vackert dukat långbord. May-Elin Westgårds fantastiska tårta med Hjälpföreningens logo stod som ett monument för systrarnas kunskap och styrka. Biskop Christopher Grant talade om den botfärdiga kvinna som under en middag tvättade Frälsarens fötter med sina tårar och torkade dem med sitt hår. Värden för middagen kritiserade henne, trots att han själv inte erbjudit något vatten för fottvättning, vilket Frälsaren påpekade till kvinnans

försvar. Biskopen menade att kvinnor ofta är ödmjuka och på så sätt lättare uppfattar behov av tjänande. Elisabet Aase, Hjälpföreningens president, sa: "Vi systrar i Malmö församling är bara en bråkdel av alla de över 7 miljoner systrarna i kyrkan världen över. Men vi tillhör samma organisation och är alla förenade i vår tro på Jesus Kristus och 'vår tro på kraften i Frälsarens försoningsoffer'. (Syster Stephens, första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap) Hjälpföreningens

välsignelser sträcker sig ut till familjer, egna och andras, genom besöksverksamheten. Vikten av att besöka och tjäna varandra förstår man när man hör president Spencer W. Kimballs ord: 'Gud lägger förvisso märke till oss, men det är vanligen genom någon annan som han tillgodoser våra behov. Därför är det viktigt att vi tjänar varandra i riket. Det finns många systrar som är klädda i trasor – andliga trasor. De är berättigade till vackra dräkter, andliga dräkter. Det är ert privilegium att besöka de olika hemmen och byta ut trasor mot dräkter. Ni räddar inte bara systrar utan kanske också deras män och deras hem.'

Systrarna sjöng *Där Gud är*, innan Ulla Osborne, första rådgivare, berättade om sin farmors farmor från Sollerön, *Hornblåuserska*, som avbildats av konstnären Anders Zorn. Han imponerades av hennes skicklighet att blåsa i hornet då hon vallade kor. Budskapet handlade om släktforskning och tempelarbete. Bakom varje namn och årtal finns ett spännande liv att hitta och lära känna. Isabelle Rönn Dahl, andra rådgivare, talade om vänlighet: "Det är viktigt att vi vågar vara vänliga mot dem runt omkring oss. Det kan vara små saker för en själv, men stora saker för någon annan. Man vet inte vad någon annan går igenom och vi måste inte veta det heller. Det betyder mycket för mig att ha kärleksfulla och kristuslika systrar omkring mig. Det gör skillnad."

Ett helt bord fullt med läckra tårtor dukades upp som symbol för allt gott som Hjälpföreningen står för. Kvällen bjöd på andlighet, godhet, tjänande, kärlek och systerskap – just det som utgör Hjälpföreningen. ■

Mormons bok delas ut efter musikalföreställning

Kent Ahl, Vendelsö församling

Missionärer och medlemmar från Stockholms stav och Stockholms södra stav har turats om att var sin helg under februari–april dela ut Mormons bok efter varje föreställning av musikalen "The Book of Mormon" som går på Chinateatern i Stockholm.

Cirka 600–800 exemplar av Mormons bok delas ut varje helg (fyra föreställningar). Mer än 5000 exemplar av Mormons bok har delats ut hittills och det kan förväntas att det totala antalet blir det dubbla efter att musikalen haft sin sista föreställning i slutet av april. Efter föreställningens slut möts de 1 200 besökarna av ett antal unga män uppradade på trottoaren utanför teaterbyggnaden iklädda vit skjorta och slips i den lätta vinterkylan. Reflektionen är att de ju liknar dem som på scen alldeles nyss underhållit publiken under några timmar och det är påtagligt hur några funderar om detta är ett avslutande och

överraskande inslag som är kopplat till själva musikalen. "Det är ju de riktiga mormonerna", hörs någon säga och när Mormons bok erbjuds och delas ut gratis inser de flesta, med ett leende och till och med ett skratt, att detta är missionärerna på riktigt. Sägans kan att i vimlet finns också systemmissionärer och medlemmar som snabbt och effektivt delar ut Mormons bok, men det är äldsterna som syns mest och det är också meningen. De har kastat av sig sina jackor och en äldre dam är lite bekymrad över detta då "de kan bli förkylda", som hon säger. Men allt är över efter bara 15–20 minuter och då har över 200 Mormons böcker delats ut, och så ser det ut efter varje föreställning. Några vill inte ta emot boken. Andra tar emot den, säger tack och vandrar leende vidare. Det finns också de som stannar kvar en stund, bläddrar i boken de fått och ställer några frågor och

Missionärer och medlemmar har delat ut över 200 exemplar av Mormons bok varje kväll efter musikalföreställningen "Book of Mormon".

FOTO KENT AHL

uppfattar att kyrkan hanterat musikalen och satiren om missionärerna och religionen bra och på ett humoristiskt sätt.

Kyrkans enda officiella uttalande: "Föreställningen ämnar att underhålla publiken för en kväll, men Mormons bok som helig skrift kan förändra människors liv för alltid genom att föra dem

närmare Kristus." Detta är budskapet när vi delar med oss av Mormons bok och Herren påskyndar sitt verk.

"Och jag skall sända rättfärdighet ned från himlen, och sanning skall jag bringa fram ur jorden för att bära vittnesbörd om min Enfödde, om hans uppståndelse från de döda, ja, och

även om alla människors uppståndelse. Och jag skall låta rättfärdighet och sanning svepa över jorden så som en flod" (Mose 7:62).

Ezra Taft Benson: "Mormons bok är det redskap som Gud skapade för att 'svepa över jorden så som en flod'." ■

Man- och hustrudag i Göteborgs stav

Lena Jarlhede Svensson, Utby församling

Lördagen den 18 mars 2017 hölls en mycket uppskattad Man- och hustrudag i Västra Frölunda kapell.

Efter en inledande presentation av Adam och Wendi Dunford (han är webbdesigner, hon är psykolog och familjeterapeut) vid 15-tiden, erbjöds fem olika workshops av vilka man kunde välja att delta i två (a' 45 min.): "Manligt/Kvinnligt" (paret Dunford), "Kommunikation" (paret Stulen), "Livspusslet" (Christer Ljung), "Vad händer i kroppen när man är kär?" (Espen Amundsen) samt "Lösa problem på Herrens sätt" (Alexandra Tittus).

Samtliga workshops höll en mycket hög kvalitet. De var intressanta, givande och väl förberedda av kursledare som är utbildade inom sina respektive områden.

Kulturhallen hade förvandlats till en mycket vackert dekorerad matsal där det bjöds på ett långbord av italienska delikatesser i bästa buffé-stil med dessert och allt! Vi hade då tillfälle att "mingla" bland vänner på ett sätt som man kanske annars inte hinner och med personer som, i vårt fall (nyss hemflyttade efter många år i USA),

man inte hade haft tillfälle att umgås med på väldigt länge.

Fem olika workshops hölls under Göteborgs stavs Man- och hustrudag. ➡

Kulturhallen i Västra Frölunda kapell hade förvandlats till en vackert dekorerad matsal där det bjöds på italienska delikatesser. ➡

FOTO LENA JARLHEDE SVENSSON

FOTO LENA JARLHEDE SVENSSON

Aktivitetsdag för unga kvinnor och unga män i Alingsås

Pia Wallgren, Utby församling

Den 25 februari 2017 var det dags för Alingsås församling att ta hand om en aktivitetsdag för stavens unga kvinnor och unga män. Temat var "Våga fråga" och gick ut på att ungdomarna

fick skriva frågor på lappar som en panel svarade på. Panelen bestod av olika experter, nämligen Louis Herrey (kyrkans seminarier och institut), Wendy Dunford

(familjeterapeut), Oscar Bergström (polis), Cindia Escalante Mattsson (rektor) och Peter Benjaminsson (biskop i Alingsås).

Parallellt med detta fanns det andra "våga-aktiviteter" som till exempel att rita självporträtt och att våga smaka på mat. Apropå mat bjöds det på pastasallad till lunch och taco-buffé till middag.

Moa Vinterflod tyckte att dagen och kvällen var bra, med roliga och utmanande aktiviteter. "Maten var superbra. Det var perfekt med ett mellanmål efter seminariet."

Dagen avslutades med en spel- och danskväll. ■

En av aktiviteterna för unga kvinnor och unga män i Alingsås var att rita självporträtt.

FOTO FABRICE ANGELINI

Surkål – gammal mattradition förs vidare i Hjälpföreningen

Eivor Hagman, Jönköpings församling

En gång i månaden träffas daglediga systrar i Jönköping för att umgås, äta sopplunch och ha någon liten aktivitet tillsammans. Många systrar kommer denna första torsdag i månaden – både yngre med barn och äldre. Det blir en härlig gemenskap mellan de olika generationerna och vi kan lära av varandra.

Den här gången var det en av de äldre systrarna som undervisade om hur man gör surkål. Syster Wiklöf som var surkålsexpert den här dagen kommer ursprungligen från Tyskland och har ätit och lagat surkål i många år. Systrarna

fick lära sig det urgamla hantverket att pressa finhackad vitkål i glasburkar. Man kan inte tro att så mycket vitkål kan få plats i en liten burk. Tillsammans med lite salt påbörjas syrningsprocessen och det bildas nyttiga bakterier för magen. Surkål håller länge i kylskåp och kan användas som den är eller kanske som ingrediens i en sallad. Billig mat som kan vara en bra tillgång att ha som hemförråd.

Vilken värdefull kunskap att få! Så viktigt det är att ta vara på varandras kunskap och talanger så att vi kan utvecklas tillsammans. ■

FOTO BERIT BOSTRÖM

Det krävs starka armar och händer för att pressa ner finhackad vitkål i burkar. Hjälpföreningens systrar i Jönköpings församling fick lära sig hur man gör surkål på en aktivitet för daglediga.

SISTA DAGARS HELIGA I SVERIGE BERÄTTAR

Genom tjänande lärde jag känna medlemmarna i min församling

Paola Pedranti, Jönköpings församling

I juni 2016 flyttade jag från Kalifornien till Sverige med mina föräldrar och min yngre bror. Mamma är svensk och pappa är amerikan. Vi flyttade till Sverige därför att mamma ville flytta till sitt hemland, så pappa började jobba som lärare här.

Jag kände inte någon när jag först kom till Sverige, men i juli träffade jag många vänner från kyrkan på FSY, en andlig konferens för ungdomar. Jag tillbringade mina första månader i min församling med att anpassa mig till livet i en svensk församling. Det var svårt att höra allting i kyrkan på svenska och att prata med folk på svenska.

När julsången närmade sig bestämde jag och min unga kvinnors ledare att vi ville hjälpa barn genom en organisation som skapat ett projekt som heter Aktion Julklappen.

Projektet riktade sig mot att hjälpa barn som bor i barnhem i Östeuropa genom att samla in paket med saker som barnen behöver.

Min ledare och jag bestämde oss för att jobba tillsammans med medlemmarna i församlingen för att slutföra projektet. Vi organiserade projektet, och genom donationer från församlingsmedlemmar inhandlade vi produkterna som behövdes, till exempel målarböcker, kriter och tandborstar.

En kväll i slutet av november 2016 samlades många medlemmar för att slå in paketen. Vårt ursprungsmål var 20 paket men vi lyckades få ihop 50! Det var också roligt att jag träffade och lärde känna många medlemmar i min församling den kvällen. Jag kände nu att jag verkligen var en del av församlingen.

När jag jobbade på detta projekt och speciellt när jag såg hur lyckat det blev den sista kvällen kände jag att jag och församlingen verkligen gjorde en skillnad i dessa barns liv. Tack vare de donationer som gjordes skulle barnen få saker som de saknade men

behöver. Det är svårt att vara utan, speciellt för barn i juletider vars föräldrar eller vårdnadshavare inte har råd med mycket. Jag hoppas att detta projekt hjälpte barnen att få en gladare jul.

Trots att jag vet att jag aldrig kommer att möta dessa barn känner jag en glädje över att veta att jag kunnat välsigna deras liv. Eftersom jag har så mycket och dessa barn så lite, kände jag ett ansvar att hjälpa dem även om det kanske bara var ett litet sätt att hjälpa till. Jag hoppas att jag under detta år kan fortsätta göra Guds verk och hjälpa dem som är i nöd, både nära och långt borta. ■

FÖRSÖKER LIKNA JESUS

Himmelske Fader, vilken väg ska jag gå?

Benjamin, 9 år (berättat av morfar Håkan Palm, Handens församling)

Natten hade varit tung för mamma Helena.

Ett barn var sjukt och hon hade varit uppe större delen av natten.

Helena själv hade feber och maken var bortrest. Vid frukosttid frågade mamma Benjamin, 9 år:

”Tror du att du klarar av att gå själv till skolan idag? Jag har ingen möjlighet köra dig.

”Javisst”, svarade Benjamin.

”Jag har ju gått vägen med dig flera gånger.”

Paola (till höger) tillsammans med sin ledare för Unga kvinnor Kristina Magnusson.

FOTO HELENA ÖSTERLUND

Benjamin 9 år

Säker på sin sak gav Benjamin sig iväg med sin ryggsäck.

På eftermiddagen kom han hem och möttes av sin mamma i dörren.

”Benjamin, hur gick det i morse?

Gick det bra att hitta till skolan?”

”Ja, det gick bra. Förutom i en korsning”, svarade Benjamin. ”Jag visste inte vilken väg jag skulle välja där.”

”Men, hur gjorde du då?” undrade mamma Helena.

”Jag ställde mig på knä i korsningen och höll bön:

’Himmelske Fader, vilken väg ska jag gå?’

Sedan stod jag stilla en stund och då kände jag vilken väg jag skulle gå.”

”Åh, Benjamin, kom får jag ge dig en stor kram”,

sa mamma Helena och höll tyst en bön av tacksamhet. ■

Present till Jesus

Josef, 11 år

Jag fick möjlighet att tala på sakramentsmötet i kyrkan i Västerås. Jag var nervös men tyckte att det skulle bli kul. Jag talade om att följa Jesus. I talet berättade jag först om att jag ville se fem nya tempel innan år 2017 slutar. Jag berättade att detta var en present till Jesus som jag gav till honom på julafton. Jag berättade också att jag ville hjälpa barn i världen genom att skänka pengar till de som är fattiga och har det svårt. När jag gör dessa saker hjälper det mig att följa Jesus. Efter mitt tal så kändes det bra i kroppen och det hjälper mig att hålla det jag har lovat för att följa Jesus. Det var många som tyckte att det var ett bra tal, men nu är det

FOTO S. HAGMAN

Josef, 11 år, höll ett tal i kyrkan om att följa Jesus.

viktigaste att jag klarar av att göra det jag har lovat att ge till Jesus under året. ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favorit-skriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot. (Undantag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristikyrka.se. Under menyn ”Kontakta oss” nere till höger klickar man på ”Hur man skickar in artiklar”. Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman,

redaktör eivorhagman@hotmail.com

Eva Marie Stegeby,

stavsreporter Stockholms stav

Sara Petersson,

stavsreporter Stockholms södra stav

Helena Stulen,

stavsreporter Göteborgs stav

Elisabeth Dahlkvist,

reporter i Umeå distrikt ■